

[Ole M. Nielsen]

Hvis dette lovforslag bliver vedtaget og jeg kan se, at min ordrebog er lidt tynd, når jeg kommer hen omkring den 1. maj, så skulle jeg altså, hvis jeg var virksomhedsleder, varsle nu, at mit firma ikke går godt, og at vi ingen ordrer har, når vi kommer hen omkring den 1. maj. Så ville jeg altså bekendtgøre for alverden, at nu er vi altså i klemme i denne her butik. Og så bliver det altså ikke let at få ordrer hjem hos de firmaer, som man ligger i forhandling med.

Det er min indvending imod det. Det er en misforståelse at tro, at man sikrer medarbejderne ved lange varsler. Det kan man ikke i alle typer virksomheder. Jeg ved, hvad der lå til grund for den dagsorden, man dengang vedtog, nemlig nogle u hensigtsmæssige lukninger inden for firmaer og selskaber, som havde flere afdelinger osv., og hvor man ikke havde nogen problemer med at planlægge.

Det er bare det, vi skal have fundet ud af at sondre imellem i dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Fru Lilli Gyldenkilde bruger ofte udtrykket »jeg bliver så vred«, og nu bliver jeg næsten også vred, vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde. Og det er akkurat med den samme indfaldsvinkel som hos hr. Ole M. Nielsen, nemlig udtrykket »ordentlig planlægning i virksomhederne«. Det er ikke pænt sagt over for de virksomheder, som ikke har mulighed for det.

Nu har hr. Ole M. Nielsen jo fremstillet det strålende, for jeg forstod, at hr. Ole M. Nielsen også kendte det på sin egen krop. Men som jeg forsøgte at redegøre for det før, er der altså nogle af de største brancher herhjemme, som nu simpelt hen – set på årsbasis – har en ordrehorizont, der ligger på 29 dage. Jeg har taget kopi fra Danmarks Statistik for alle hovedområderne, og der er jo ingen, der tilnærmelsesvis ligger på 77 dage – jo, skibsværftsindustrien osv.

Derfor er det et problem, og derfor begår fru Lilli Gyldenkilde en kæmpe stor misforståelse, når fru Lilli Gyldenkilde tror, at hun sikrer medarbejderne på denne her måde; der sker nemlig det, at hvis de først bliver fyret og man én gang har betalt det, det koster, så kommer de ikke ind igen. Det er der ingen der har råd til. Der er ingen, der vil løbe den risiko – for det er en risiko.

Nogle brancher har selvfølgelig beregnet, hvad det koster, og de siger, at for en almindelig lønmodtager taler vi om rundt regnet 20.000-25.000 kr., hvis vi går fra 30 dage til 77 dage. Som sagt, i det eksempel, jeg nævnte i min ordførelse, nemlig tekstilindustrien, har de 29 dage. Det er store beløb, og resultatet bliver, at man kun til dels sikrer dem, der er i job, og at man i hvert fald sikrer dem, der er uden for job, at de ikke kommer i beskæftigelse. Det er værd at notere sig, fru Lilli Gyldenkilde.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg forstod på fru Lilli Gyldenkilde's indlæg, at hun var en af forfatterne til den dagsorden, der blev vedtaget den 28. januar 1992, og at fru Lilli Gyldenkilde mener, at den dagsorden skal opfattes som gældende alle kollektive afskedigelser efter den graderede skala, som vi alle sammen kender så godt.

Derfor har jeg et meget præcist spørgsmål til fru Lilli Gyldenkilde. Når fru Lilli Gyldenkilde nu er en af forfatterne, må vi her og nu kunne få en forklaring på, hvorfor man valgte formuleringen »afskedigelser ved større virksomhedslukninger« i stedet for den formulering, som lå i den tidligere skitse til dagsordenen, hvor der stod »kollektive afskedigelser«? Der må være en årsag til, at man har lavet det om, og det vil jeg gerne have fru Lilli Gyldenkilde's forklaring på.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Til hr. Kirkegaard vil jeg sige, at jeg kan høre, at der har været tale om flere dagsordensforslag, som har været til forhandling på daværende tidspunkt. Dette har jeg ikke kendskab til. Det er vel foregået på den måde, som det plejer herinde, at først prøver man at få flertal til den ene side, og når det ikke lykkes, nå ja, så laver man et flertal med dem, som man kan få det med. Sådan er det efter al sandsynlighed foregået.

Men når jeg fastholder, at den formulering, som hedder »store virksomheder«, må være samme formulering og dække samme definition som det, der står i § 23 a i kapitel 5 i arbejdsformidlingsloven, så er det præcis, fordi